

ΚΩΝΣΤ. Φ. ΣΚΟΚΟΥ

ΕΘΝΙΚΟΝ
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΟΝ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ

Μιχ. Α. Ζώρας

Δικαιοσύσιον

Κωμικός μονόπρακτος

Εθνικόν Ημερολόγιον του έτους 1898 (Κ. Φ. Σκόκος), Αθήνα

τμ. 13 (1898), σ. 163-184

ΔΙΚΑΙΟΣΤΑΣΙΟΝ(*)

ΚΩΜΩΔΙΑ ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ

ANNETA ΠΑΝΑΝΟΥ *ἑτῶν 35*, ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΨΥΧΟΥΛΗΣ *ἑτῶν 28*, ΕΛΕΝΗ *ἑτῶν 25*, ΔΕΚΡΕΤΟΣ *ἑτῶν 50*, ΜΑΡΟΥΛΑ *ἑτῶν 20*.

Ἡ σκηνὴ ἐν Ἀθήναις, τῇ 6 Ἀπριλίου 1897.

[Ἀΐθουσα μὲ συνήθη ἐπίπλωσιν. Δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ θύραι· ὁμοία καὶ εἰς τὸ μέσον.—Εἰς τὸ βάθος ἐλαιογραφικὴ εἰκὼν πολιτοῦ γέροντος.— Διρομένης τῆς αὐλαίας ἡ Ἀννέτα Πανανοῦ καὶ ὁ Δεκρέτος εὐρίσκονται ἐπὶ τῆς σκηνῆς.]

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

ANNETA καὶ ΔΕΚΡΕΤΟΣ

ANNETA. Αὐτὴν τὴν φορὰν πρέπει νὰ βάλετε ὅλα τὰ δυνατά σας, κύριε Δεκρέτε, νὰ φέρωμεν ἀποτέλεσμα.

(*) Ἀπαγορεύεται ἡ ἀνατύπωσις καὶ ἡ ἀπὸ σκηνῆς παράστασις τοῦ «Δικαιοστασίου» ἄνευ τῆς ἐγγράφου συναινέσεως τοῦ συγγραφέως.

ΔΕΚΡΕΤΟΣ. Πάντοτε ἐπροστάτευσα ὡς δικηγόρος τὰ συμφέροντά σας μὲ τὸ παραπάνω.

ANNETA. Ἐννοῶ λοιπὸν ἐντὸς τῆς ἡμέρας νὰ μοῦ τὸν φυλακίσετε αὐτὸν τὸν κύριον Ψυχούλην, διὰ νὰ μάθῃ νὰ σέβεται καὶ τὰς ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων καὶ τὴν μνήμην τοῦ μακαρίτου συζύγου μου. (Ἐξάγουσα ἐκ τοῦ κόλπου της ἐπιστολὴν καὶ τείνουσα αὐτὴν τῷ Δεκρέτῳ.) Διαβάσετε νὰ ἴδῃτε τί μοῦ ἔγραψε σήμερα τὸ πρωί.

ΔΕΚΡΕΤΟΣ. (Ἀναγινώσκων.) «Ἀξιοσέβαστος κυρία . . .» — (τῇ Ἀννέτῃ, μειδιῶν.) Τί σᾶς ταιριάζει αὐτὸ τὸ «ἀξιοσέβαστος!»

ANNETA. Οὔτε τὸν γνωρίζω προσωπικῶς, οὔτε μὲ γνωρίζει..

ΔΕΚΡΕΤΟΣ. (Ἐξακολουθῶν τὴν ἀνάγνωσιν.) «Μ' ἐπαρασκοτίσατε μὲ τὸ πρὸς τὸν μακαρίτην σας χρέος μου. Ἡῦρετε μάλιστα τὴν ἐποχὴν νὰ μ' ἐνοχλήτῃτε τώρα, ὅτε διεκόπησαν αἱ σχέσεις μας μὲ τὴν Τουρκίαν, καὶ θὰ ἔχωμεν πόλεμον. Ἀλλὰ ποῦ νὰ ἐννοήσετε σεῖς τί θὰ εἶπῃ πατριωτισμός! Ἀνάθεμα τὴν ὥραν ποῦ ἔμπλεξα μὲ τὸν κύριον Παναγόν σας, ὁ ὁποῖος ἦτο τοκογλύφος τοῦ διαδόλου. Ἀρκετὰ μ' ἐξεμάτισε ὅταν ἔζη κάμετε καὶ σεῖς ὅ,τι θέλετε τώρα, ὡς ἀξία κληρονόμος του.—Θεόδωρος Ψυχούλης.»

ANNETA. Εἶδετε ἐκεῖ ἀναίδειαν! . . . ν' ἀποκαλῆ τοκογλύφον τὸν αἰμίμηστον Παναγόν μου, τὸν ἄγγελόν μου, τὸ καμᾶρι μου! —"ὦ, πρέπει νὰ ἐκδικήσωμεν τὴν μνήμην του.

ΔΕΚΡΕΤΟΣ. Βεβαιότατα . . . Θὰ τρέξω ἀμέσως νὰ δώσω εἰς τὸν κλητῆρα τὴν ἀπόφασιν . . .

ANNETA. Νὰ πᾶτε καὶ σεῖς μαζί του . . . Ἴσως ἀμελήσῃ ὁ κλητῆρας . . .

ΔΕΚΡΕΤΟΣ. Ὅπως θέλετε . . . Καὶ πρέπει νὰ σπεύσωμεν, διότι ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν περιμένεται τὸ διάταγμα περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, καὶ τότε . . .

ANNETA. (Ἀνησύχως.) Αἶ, καὶ τότε;

ΔΕΚΡΕΤΟΣ. Θὰ ἔχωμεν δικαιοστάσιον, καὶ θὰ εἶνε ἀκαταδίωκτος.

ANNETA. ὦ Θεέ μου! . . . πηγαίνετε λοιπὸν, πηγαίνετε, κύριε Δεκρέτε.

ΔΕΚΡΕΤΟΣ. Θὰ κάμω ὅ,τι ἤμπορῶ νὰ προλάβωμεν . . .

ANNETA. Διὰ νὰ ἰκανοποιηθῆῖ πρὸ πάντων ἡ μνήμη τοῦ μακαρίτου μου . . .

ΔΕΚΡΕΤΟΣ. Ἐσυχάσετε· θὰ τὴν ἰκανοποιήσωμεν.

ANNETA. Νὰ με εἰδοποιήσετε ἅμα τὸν συλλάβετε . . .

ΔΕΚΡΕΤΟΣ. Δίχως ἄλλο . . Χαίρετε. (ἐξέρχεται διὰ τῆς θύρας τοῦ μέσου).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ANNETA, εἶτα καὶ ΕΛΕΝΗ

ANNETA. Τώρα θὰ ἴδοῦμε, κύριε Ψυχούλη, ἂν εἶμαι ἀξιόσεβαστος κυρία, καὶ ἂν ἦτο τοκογλύφος τοῦ διαβόλου ὁ μακαρίτης μου!—Οὐφ! μὲ αὐτὰς τὰς καθημερινὰς στενοχωρίας καταστρέφω τὴν υἰείαν μου!—Καὶ ἐκεῖνος ὅμως ὁ εὐλογημένος ὁ Παναγὸς μου ἐπήγε κ' ἐτόκισε τὰ λεπτά του σὲ κάτι ἀνθρώπους, ποῦ δὲ ξέρω πῶς θὰ ξεμπλέξω μαζὶ τοὺς. — Ἐπέρασε χρόνος ποῦ ἀνεπαύθηκε ὁ μακαρίτης καὶ μὲ ἄφησε κληρονόμον του, καὶ ἀναγκάζομαι κάθε ἡμέρα νὰ τρέχω στοὺς δικηγόρους καὶ τὰ δικαστήρια.

(Εἰσέρχεται ἡ Ἐλένη διὰ τῆς μεσαίας θύρας.)

ΕΛΕΝΗ. Μὲ συγχωρεῖτε, κυρία . .

ANNETA. Παρακαλῶ . .

ΕΛΕΝΗ. Δὲν με γνωρίζετε . .

ANNETA. Ὁχι . .

ΕΛΕΝΗ. Εἶσθε ἡ κυρία Παναγοῦ ; . .

ANNETA. Μάλιστα.

ΕΛΕΝΗ. Ἐγὼ εἶμαι ἡ κυρία Ψυχούλη . .

ANNETA. (Ψυχρῶς) Ἄ, ἡ κυρία Θεοδώρου Ψυχούλη ; . .

ΕΛΕΝΗ. Μάλιστα· καὶ ἔλαβα τὸ θάρρος νὰ σᾶς παρακαλέσω . .

ANNETA. Ἐπιτρέψατέ μου νὰ σᾶς διακόψω, κυρία . . δὲν ἀκούω κάμμιαν παράκλησιν . . σᾶς λέγω καθαρά ὅτι ὁ σύζυγός σας εἶνε ἕνας ἀνάγωγος . .

ΕΛΕΝΗ. Πολὺ ἀνάγωγος . .

ANNETA. Ἐνας πρόστυχος ἄνθρωπος . .

ΕΛΕΝΗ. Πρόστυχώτατος μάλιστα . .

ANNETA. Ἐνας ἀνήθικος . .

ΕΛΕΝΗ. Πολύ ανήθικος, κυρία . .

ANNETA. Συκοφαντεί και ύβρίζει τους πεθαμμένους . .

ΕΛΕΝΗ. Και τους ζωντανούς ακόμη . .

ANNETA. "Α, τὸ παραδέχεσθε ;... τί ἤλθετε λοιπὸν νὰ μὲ παρακαλέσετε, ἀφοῦ γνωρίζετε τὰ προσόντα του ; . .

ΕΛΕΝΗ. Δι' αὐτὸ ἴσα-ἴσα ἤλθα νὰ σᾶς ζητήσω ἐκδίκησιν κατ' αὐτοῦ τοῦ τέρατος, τοῦ μιαροῦ, ποῦ δὲν ἔχει ἱερόν καὶ ὄσιον ἐπάνω του. . .

ANNETA. (Μετὰ χαρᾶς καὶ ἐκλήξεως). Ἀλήθεια; . . καθήσατε λοιπὸν, κυρία, καθήσατε. . . (Ἡ Ἐλένη κάθηται). Τί τρέχει ; (Κάθηται παρὰ τὴν Ἐλένην).

ΕΛΕΝΗ. "Αχ, κυρία . . πρὸ δέκα ἡμερῶν ἐχώρισα ἀπὸ τὸν ἄνδρα μου, καὶ χθὲς ἔμαθα ὅτι θὰ ζητήσῃ νὰ μὲ διαζευχθῆ.

ANNETA. Μπαᾶ ! . . . Καὶ διατί, ἂν ἐπιτρέπεται ; . .

ΕΛΕΝΗ. "Ω, οἱ ἄνδρες, οἱ ἄνδρες ! Εἶνε ὅλοι οἱ ἴδιοι . . — Φαντασθῆτε τὸν ἐπῆρα πρὸ πέντε ἐτῶν ἀπὸ ἔρωτα. . . ἤμουν νεωτάτη καὶ ἄθῳα ὡς περιστέρα . . . καὶ τὸν ἀγαπούσα . . . δὲν ἤμπορῶ νὰ σᾶς παραστήσω πόσο τὸν ἀγαπούσα !

ANNETA. (Μετὰ προσποιητῆς συγκινήσεως). "Αχ ! ὅπως καὶ ἐγὼ τὸν μακαρίτην Παναγόν μου !...

ΕΛΕΝΗ. Καὶ ἐν τούτοις, ἐπειδὴ τελευταῖον εἶχα τὴν ἀδυναμίαν νὰ κάμω μερικὰς περιποιήσεις πρὸς ἓνα κύριον Ψιττακόν...

ANNETA. Καὶ μὲ αὐτὸ τί ;...

ΕΛΕΝΗ. Μίαν ἡμέραν ποῦ τὸν εἶχα κοντά μου καὶ τοῦ ἔλεγα ἀθῳάτα «σ' ἀγαπῶ», κ' ἐκεῖνος μοῦ ἀπαντοῦσε: «σ' ἀγαπῶ», καὶ ... τὸν ἐγάιδεua εἰς τὸ κεφάλι ... ἤλθεν ἕξαφνα ὁ ἄνδρας μου ... τὸ παρεξήγησε, καὶ ... καὶ ... μ' ἔδλωξε ἀπὸ τὸ σπῆτι.

ANNETA. "Α, τὸν ἄθλιον ! . . διὰ τόσῳ μικρὸν καὶ ἀθῳον πράγμα ;...

ΕΛΕΝΗ. Εἶδετε κακό !..

ANNETA. Ἀλλ' αὐτὸ εἶνε ἀποτρόπαιον !.. Ἐχετε πολὺ δίκην, κυρία ... πρέπει νὰ τὸν ἐκδικηθῆτε !...

ΕΛΕΝΗ. Ἡλπιζα ὅτι ἡ κυβέρνησις θὰ ἐκάλει εἰς τὰ ὄπλα καὶ τοὺς ἀπαλλαγέντας . . .

ANNETA. Μήπως εἶνε τοιοῦτος καὶ ὁ ἄνδρας σας ;

ΕΛΕΝΗ. Δυστυχῶς, ναί. — "Ἡλπίζα ὅτι θὰ τὸν πάρουν στρατιώτην, ν' ἀξιωθῶ νὰ τὸν ᾿δῶ μὲ τὴν βλούζαν καὶ τὸ τουφέκι εἰς τὴν γραμμὴν ... νὰ τὸν στείλουν εἰς τὰ σύνορα ... νὰ τὸν ρίξουν μέσα στὴ φωτιά, νὰ μάθω πῶς τὸν ἔπιασαν οἱ τοῦρκοι καὶ τὸν ἔγδαραν ζωντανὸν ... νὰ εὐχαριστηθῶ...

ANNETA. Ἐχετε δίκαιον, ἔχετε δίκαιον..

ΕΛΕΝΗ. (Περίλυπος). Ἀλλὰ μὲ ἐπληροφόρησαν χθὲς ἀσφαλῶς ὅτι δὲν θὰ κληθοῦν οἱ ἀπαλλαγέντες, διότι, ὅπως λέγουν, εἶνε μᾶλλον χρήσιμοι εἰς τὰς διαδηλώσεις παρὰ εἰς τὸν στρατόν, καὶ ἔτσι τὴν γλυτώνει ὁ προκομμένος.

ANNETA. Τί κρῖμα !... (ἰδίᾳ). Καλλίτερα γιὰ ᾿μένα !..

ΕΛΕΝΗ. Λοιπὸν, ἄλλο μέσον ἀπὸ σᾶς δὲν ἔχω, νὰ τὸν τιμωρήσω καὶ ἱκανοποιηθῶ...

ANNETA. Εὐχαρίστως, ἂν ἤμπορῶ..

ΕΛΕΝΗ. Γνωρίζω ὅτι σᾶς χρεωστᾶ..

ANNETA. Ναί.

ΕΛΕΝΗ. Ἡξεύρω πῶς δὲν ἔχει χρήματα τώρα. — Κάμετέ μου τὴν χάριν νὰ τὸν φυλακίσετε, ν' ἀξιωθῶ νὰ τὸν ᾿δῶ κλεισμένον μὲ τοὺς λωποδύτας, καὶ θὰ σᾶς εἶμαι εὐγνώμων...

ANNETA. (Μειδιῶσα). Τί σύμπτωσης !... Δὲν θέλω νὰ σᾶς πουλήσω ἐκδούλευσιν... Σήμερα ... πρὸ ὀλίγου, ἐθύμωσα τόσο μὲ τὸν ἄνδρα σας, διότι μοῦ ἔστειλε ἓνα γράμμα ὑβριστικό, ὥστε ἐφώναξα τὸν δικηγόρον μου καὶ τοῦ παρήγγειλα νὰ τὸν φυλακίσῃ ἀμέσως...

ΕΛΕΝΗ. (Ἐγειρομένη καὶ ἐναγκαλιζομένη μετὰ διαχύσεως τὴν Ἀνέταν). "Ἄχ ! τί καλὴ ποῦ εἴσθε !... θὰ φυλακισθῆ σήμερα ;... δίχως ἄλλο ;... μὰ, δίχως ἄλλο ;...

ANNETA. Ὑποθέτω.

ΕΛΕΝΗ. Μὲ καθυποχρεώσατε .. θὰ σᾶς εἶμαι ἀφωσιωμένη μέχρι τάφου... — Ἀλλὰ νὰ μὴ σᾶς ἐνοχλῶ περισσότερο... Μοῦ ἐπιτρέπετε νὰ περάσω ἀργότερα νὰ μάθω τί ἔγινε ;...

ANNETA. Ὅπως θέλετε..

ΕΛΕΝΗ. Μερσί, κυρία Πανανοῦ.. — "Ἄχ, τί χαρὰν ποῦ ἐπῆρα !... τὸ τέρας !.. τώρα θὰ μὲ συλλογισθῆ.. — Ὠρεβουάρ.

ANNETA. Χαίρετε.

(Ἡ Ἐλένη ἐξέρχεται διὰ τῆς θύρας τοῦ μέσου).

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

ANNETA εἶτα καὶ ΜΑΡΟΥΛΑ

ANNETA. Πόσα παράξενα βλέπει κάνεις εἰς τὸν κόσμον! . . .
 — Μία γυναικούλα τόσῳ νέα, τόσῳ ὠμορφή, νὰ τὴν διώξῃ ὁ ἄνδρας της, διότι εἶχε ἀδυναμίαν σ' ἓνα πουλί . . . σ' ἓνα παπαγάλο! . . . μὴ χειρότερα! — ἦταν αὐστηρὸς καὶ ὁ Πανανός μου—διότι τέλος πάντων ἦτο πολὺ ἡλικιωμένος ὁ μακαρίτης καὶ ἐγὼ πολὺ νέα — μὰ δὲν εἶχε τέτοιες ἰδιοτροπίες . . . Δὲν μ' ἄφηνε νὰ φανῶ στὸ παράθυρο ἄλήθεια . . . οὔτε νὰ βγαίνω ἔξω μόνη, οὔτε νὰ δέχωμαι ἐπισκέψεις, οὔτε νὰ διαβάζω βιβλία περὶ . . . ἀνδρῶν . . . ἀλλὰ δὲν μοῦ ἔκαμε ποτὲ παρατήρησιν διὰ τὸ μαῦρο σκυλλάκι μου, ποῦ εἶχε συνειθίσει μάλιστα τὸ χρυσό μου νὰ κοιμᾶται μαζῆ μου.
 — Ἀπ' αὐτὸ καταλαβαίνω τί διαστρεμμένος ἄνθρωπος θὰ εἶνε αὐτὸς ὁ κύριος Ψυχούλης!

(Εἰσέρχεται ἐν σπουδῇ ἡ Μαρούλα δεξιᾷ.)

ΜΑΡΟΥΛΑ. "Α, κυρία . . . κυρία . . . ποῦ νὰ σᾶς τὰ λέω! . . .

ANNETA. Τί εἶνε; . . .

ΜΑΡΟΥΛΑ. Ἐπῆγα ἐδῶ κοντὰ στὸ φούρνο νὰ πάρω τὸ παντεσπάνι μας . . .

ANNETA. "Α, μπράβο . . . ἐψήθηκε καλὰ; .. ἐφούσκωσε; ..

ΜΑΡΟΥΛΑ. Τόσῳ καλὸ ἦτανε, ποῦ τὸ ζουλέψαν κι' ἄλλοι! ..

ANNETA. Πᾶμε νὰ τὸ 'δῶ . . . (προχωρεῖ ἵνα ἐξέλθῃ.)

ΜΑΡΟΥΛΑ. Τί νὰ 'δῆτε κυρία; . . . δὲν σᾶς εἶπα πῶς τὸ ζουλέψαν ἄλλοι; . . .

ANNETA. (Ἐφισταμένη.) Δηλαδῆ; . . .

ΜΑΡΟΥΛΑ. Τῆ στιγμῇ πού 'έβαινα ἀπὸ τὸ φούρνο, περνούσανε ἓνα σωρὸ ἀντάρτηδοι, ἀπὸ 'κεῖνοι τίς στραβαετοὶ ποῦ λένε, κι' ἐφωνάζανε «ζήτ' ὁ πόλεμος» . . . Ἐγέμισ' ὁ δρόμος . . . ἓνα κακό . . . μιὰ βοή . . . "Ἐτρεχ' ὁ κόσμος ἀπὸ πίσω τους . . .

ANNETA. Κι' ἔπειτα; . . .

ΜΑΡΟΥΛΑ. Νά, κόσμος . . . νά! . . . Ἐκάνανε ὅλοι σ' ἄν δαιμονισμένοι, τόσῳ δαιμονισμένοι, ποῦ νοιώθω ἔξαφνα καὶ χάνεται τὸ ταψὶ ἀπὸ τὰ χέρια μου . . .

ANNETA. Τὸ παντεσπάνι μας ; . .

ΜΑΡΟΥΛΑ. Ἄμέ ! . .

ANNETA. Καὶ τί ἔκανες ;

ΜΑΡΟΥΛΑ. Τί νὰ κάμω ; . .

ANNETA. Ἐπρεπε νὰ τρέξης στὴν ἀστυνομία . . νὰ τοὺς συλλάβουν . . .

ΜΑΡΟΥΛΑ. Ἦταν ἐκεῖ ἓνας ἀστυφύλακας καὶ τοῦ τῶπα . . . μὰ ἐκεῖνος μὲ ἔβρισε μάλιστα . . . « Δὲν ντρέπεσαι, μοῦ λέει, χαλάλι νᾶνε τῶν παλληκαριῶ ποῦ θὰ σκοτοθοῦνε γιὰ τὴν πατρίδα, καὶ θὰ λυθερώσουνε τίς δούλες τῆς Μακεδονίας ! »

ANNETA. Ὠραῖα ! . . πολὺ ὦραῖα ! . . . Ἄλλο δὲν μένει παρὰ νὰ ἔλθουν καὶ μέσα στὰ σπήτια μας νὰ λυθερώσουν καὶ μᾶς ἀπὸ ὅ,τι ἔχομε ! . . .

ΜΑΡΟΥΛΑ. Καὶ εἶχαν ἓνα ἐνθουσιασμὸ ὅλοι τους, κυρία ! . . — Ἄμ' ἐκεῖνος ὁ φούρναρης ! . . . Ἐπετάχθηκε στὸ δρόμο μὲ μιὰ τόση μαχαίρα καὶ τὴν κουνούσε δεξιᾶ κι' ἀριστερᾶ, κι' ἔλεγε πῶς πάει κι' αὐτὸς νὰ σφάξῃ τούρκους ! . . Πῶ, πῶ ! . . κόπηκε τὸ αἷμά μου ! . . .

ANNETA. Τί τρέλλα ! . .

ΜΑΡΟΥΛΑ. Ἦταν ἐκεῖ κι' ἓνας ἀμαξᾶς ἀπὸ τὸν Περαία, κι' ἔλεγε πῶς ἐπιάσανε οἱ ἀντάρτηδοὶ στὰ σύνορα ἓνα χότζα μὲ μιὰ κόκκινη καβούκα θεόρατη, καὶ μὲ κάτι γένεια σὰν σκοῦπα, καὶ τοῦ τὰ κόψανε πέρα-πέρα, καὶ τὸν ἀλείψανε πετρέλαιο νὰ τὸν κάψουν.

ANNETA. Τί ἀνοησίες εἶνε αὐτές, Μαρούλα ! . . δὲν ντρέπεσαι ; . . .

ΜΑΡΟΥΛΑ. Στὸ φούρνο τὰ ἔλεγαν, κυρία . .

ANNETA. Σιώπα καὶ δὲν ἔχω διάθεσι ν' ἀκούω κουταμάρες. — Πηγαίνω νὰ κάνω δύο γράμματα, καὶ ἂν ἔλθῃ ὁ δικηγόρος μου, ὁ κύριος Δεκρέτος, μὲ εἰδοποιεῖς (προχωρεῖ ἵνα ἐξέλθῃ ἀριστερᾶ.)

ΜΑΡΟΥΛΑ. Μάλιστα, κυρία.

ANNETA. (Ἐφισταμένη.) Ἀλήθεια . . ἔστειλε ὁ γιατρός νὰ βγάλῃ τὴν πλάκα του ἀπὸ τὴν πόρτα μας ; . .

ΜΑΡΟΥΛΑ. Ἦλθε τὸ πρῶτ' ὁ ὑπηρέτης του, μὰ δὲ μπόρεσε

νά τή ξεβιδώση, γιατί δέν εἶχε ἐργαλεῖο, κι' εἶπε πῶς θά φέρη ἔπειτα ἓνα μάστορη . . .

ANNETA. (Ὁργίλως.) Ἡύραμε τὸν μπελαῖ μας καὶ μ' αὐτὸν τὸν ἐξοχώτατον! . . . (ἀπέρχεται ἀριστερᾶ.)

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΜΑΡΟΥΛΑ, μόνη

ΜΑΡΟΥΛΑ. Οὔτε ψῦλλος νάμουνε στὸ κόρφο τοῦ χότζα, ποῦ (κάμνουσα ὑπὸ τὸν πώγωνά της χειρονομίαν κινήσεως ψαλίδος) τοῦ τὰ 'κόψανε τοῦ καχομοίρη! Πῶ, πῶ! . . . τί ἔχει νά γίνῃ! . . . ρουθοῦνι τούρκικο δὲ θά γλυτώσῃ ἀπὸ τὶς 'δικοί μας.—"Ὅσο συλλογίζομαι κ' ἐκείνο τὸ καλοψημμένο τὸ παντεσπάνι μας, ποῦ τυραννιούμαστε τόση ὥρα μὲ τὴν κυρία νά τὸ κάνομε!.. ποιὸς νά μᾶς ἔλεγε πῶς θά τὸ φᾶνε οἱ στραβαετοί . . . καὶ τὸ καῦμένο τὸ ταψί μας τὸ μπακιρένιο, ποῦ τὸ γανώσαμε χτές, ποιὸς ξέρει σὲ πόσους φούρνους τῆς Μακεδονίας θά δουλέψῃ γιὰ ψητό! . . . "Ἐτσ' εἶν' ὁ κόσμος!

(Ἐξέρχεται δεξιᾶ, ἐνῶ συγχρόνως εἰσέρχεται μετὰ προσοχῆς καὶ τεταραγμένος διὰ τῆς θύρας τοῦ μέσου ὁ Ψυχούλης.)

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ

ΨΥΧΟΥΛΗΣ, εἶτα καὶ ΜΑΡΟΥΛΑ

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Δέν πιστεύω νά μὲ εἶδαν πῶς ἐτρόπωσα σ' αὐτὸ τὸ σπῆτι.—Οὔφ! τί κίνδυνον διέτρεξα!... νά περάσω τὰς ἀγίας ἡμέρας τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου καὶ τὴν ἐνδοξὸν ἀνάστασίν του εἰς ... τοῦ Κόκλα! — Καὶ ὅλ' αὐτὰ τὰ παθαίνω ἀπὸ τὴν βλακείαν τοῦ Κακαρούχα... "Ἐρχεται χθὲς τὴν νύκτα καὶ μοῦ λέει πῶς ἐδημοσιεύθη τὸ διάταγμα περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων. Δόξα σοι ὁ θεός, εἶπα' ἄς βάλῃ τώρα τουλουμοτύρι ἢ κυρία Πανανοῦ στὴν ἀπόφασί της... Θά ἤμπορέσῃ καὶ ὁ Ψυχούλης νά φωνάξῃ ἐλεύθερα εἰς τοὺς δρόμους ὀλίγα ζήτω γιὰ τὸν πόλεμο, νά ξεθυμάνῃ! Καὶ ἔτσι 'βγήκα ἔξω σήμερα. "Ἡμουν στὴν πλατεῖα Κάνιγγος καὶ ἐγάζεσα ποῦ 'περνοῦσαν

κάτι έθελονταί... Έξαφνα 'νοιώθω ένα χέρι και μ' άρπᾶ από τὸ γιακᾶ ... γυρίζω ... ὦ φρίκη !... ἦταν ὁ δικηγόρος Δεκρέτος μ' ένα δικαστικὸ κλητῆρα... Ἀκούω «έν ὀνόματι τοῦ νόμου ... κυρία Πανανοῦ ... φυλακή...» — «Βρέ ἄμάν !—φωνάζω—δικαιοστάσιον !...» — Οἱ πρόμαχοι ὅμως τῆς πατρίδος, ποῦ περνοῦσαν, ἐπρομάχησαν και για 'μένα... ἀρχίζουν στές κατακεφαλιές τὸν κλητῆρα, σηκόνουν στά χέρια τὸ δικηγόρο, κ' ἔτσι βρίσκω καιρό, και τὸ κόβω στά πόδια ... τρέχω ... τρέχω ... βλέπω μιὰ πόρτα ἀνοικτὴ με τὴν ἐπιγραφή ἐνὸς γιατροῦ ... τρυπόνω μέσα, καί... Ἰδοῦ ἐγὼ σῶος και ἐλεύθερος, με μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι, χωρὶς νὰ καθήσω σὲ ὑγρασίες, αἰσθάνομαι πῶς εἶμαι 'λίγο βρεγμένος . . .

(Εἰσέρχεται ἡ Μαροῦλα δεξιᾶ),

ΜΑΡΟΥΛΑ. (Ἰδίᾳ βλέπουσα τὸν Ψυχούλην). Μπαᾶ !.. ποιὸς εἶν' αὐτὸς ὁ κύριος ; θ' ἄφησα φαίνεται ἀνοικτὴ τὴ πόρτα, ὅταν 'γύρισα τρομαγμένη ἀπ' τὸ φούρνο, και 'μπῆκε χωρὶς νὰ τὸν καταλάβω... (τῷ Ψυχούλη). Τί θέλετε, κύριε ;...

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Ἄ, θέλω τὸν γιατρὸν .. ἂν δὲν εἶν' ἐδῶ, δὲν πειράζει. . . Θὰ περιμένω . . . τὸν θέλω διὰ ... διὰ μιὰν γένναν...

ΜΑΡΟΥΛΑ. (Ἰδίᾳ). Νὰ τί μᾶς κάν' ἡ πλάκα ! . . . (τῷ Ψυχούλη). Δὲν κάθεται' ἐδῶ κανέναε γιατρός, κύριε...

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Δὲν γίνεται . . . ἐδιάβασα στὴν πόρτα τ' ὄνομά του...

ΜΑΡΟΥΛΑ. (Μειδιῶσα). Ἐχετε δίκην .. μά...

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Βλέπεις λοιπόν..

ΜΑΡΟΥΛΑ. Καθότανε πρὶν ἐδῶ ὁ γιατρός ποῦ λέτε . . . μὰ εἶνε τρεῖς 'μέρες ποῦ ἔφυγε κ' ἤρθαμε και 'καθήσαμε 'μεῖς...

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Ὦ, διάβολε !..

ΜΑΡΟΥΛΑ. Ἐδῶ κάθεται ἡ κυρία μου κι' ἐγώ..

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (Ἄποφασιστικῶς). Λοιπὸν θέλω νὰ 'δῶ τὴν κυρίαν σου.

ΜΑΡΟΥΛΑ. Τί τὴν θέλετε ; . . . ἡ κυρία μου δὲν εἶνε μαμὴ ... εἶνε...

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Χήρα !.. Νέα :...

ΜΑΡΟΥΛΑ. Μάλιστα.

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Τότε πρέπει νὰ τὴν ἰδῶ δίχως ἄλλο..

ΜΑΡΟΥΛΑ. (Ἰδίᾳ). Μήπως εἶνε τρελός;

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Πήγαινε σὲ παρακαλῶ νὰ τὴν εἰδοποιήσης . .

ΜΑΡΟΥΛΑ. Καλὰ . . . πηγαίνω . . . (Ἰδίᾳ, ἐνῶ ἀπέρχεται ἀριστερᾷ) "Ὅπως κατάντησε ἡ Ἀθήνα τώρα, δὲν ἔμπορεῖ κανεὶς νὰ καταλάβῃ ποιοὶ εἶνε οἱ γνωστικοί, καὶ ποιοὶ ἔχασαν τὰ μυαλά τους ! (Ἀπέρχεται ἀριστερᾷ).

ΣΚΗΝΗ ΕΚΤΗ

ΨΥΧΟΥΛΗΣ, εἶτα καὶ ΑΝΝΕΤΑ καὶ ΜΑΡΟΥΛΑ

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Θαρρῶ πῶς τὰ ἔμπλεξαμε! . . "Ἄν ἦτανε γιατρὸς θὰ περνοῦσα γιὰ ἄρρωστος, καὶ σίγουρα θὰ μοῦ εὔρισκε πυρετὸν σαράντα βαθμοὺς τοῦλάχιστον. Μὰ τί θὰ ἔπῳ εἰς μίαν κυρίαν, ἡ ὁποία μάλιστα εἶνε χήρα καὶ νέα; . . . Ἀλλὰ καὶ τί νὰ κάμω; . . . Δὲν τολμῶ νὰ φύγω ἀκόμα μὴν τύχη καὶ τριγυρίζει ἐδῶ κάτω ὁ κλητῆρας... (Βλέπων αἴφνης τὴν εἰς τὸ βάθος προσωπογραφίαν) Τί βλέπω! . . . τὸ κάδρο τοῦ γέρω-Πανανοῦ! . . . Μπᾶ! σὲ καλὸ μου! . . τί θέλει ἐδῶ ὁ γέρο-Πανανός; . . . καὶ θαρρεῖς πῶς μὲ κυττάζει μ' ἐκεῖνο τὸ παμπόνηρο τὸ μάτι του! (Κινῶν τὴν κεφαλὴν) "Ὅπου φαίνεται καὶ μόνη ἡ σκιά τοῦ Πανανοῦ, δὲν ὑπάρχει ἀσφάλεια τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας τοῦ Ψυχούλη . . . Ἡ ἐμφάνισις του μάλιστα εἰς αὐτὴν τὴν κρίσιμον στιγμὴν, εἰς τὴν ὁποίαν εὔρισκομαι ἐξ αἰτίας του, δὲν μοῦ φαίνεται καλὸς οἰωνός . . . Καλλίτερα νὰ τὸ στρίβω μὲ τρόπον καὶ ἔχει ὁ Θεὸς γιὰ τὸν κλητῆρα . . . (Ἐνῶ προχωρεῖ εἰς ἐξέλθῃ διὰ τῆς θύρας τοῦ μέσου ἀκροποδητεῖ, εἰσέρχεται ἀριστερᾷ ἡ Ἀννέτα μετὰ τῆς Μαρούλας, ἧτις ἀπέρχεται διὰ τῆς θύρας τοῦ μέσου.)

ΑΝΝΕΤΑ. Μὲ συγχωρεῖτε, κύριε . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (Ἰδίᾳ). Οὐφ! . . τὴν ἔπαθα . . . (τῇ Ἀννέτα) ὑποκλίνων) Κυρία . . .

ΑΝΝΕΤΑ. Μ' ἐζητήσατε; . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Μάλιστα . . ἤθελα . . ἤθελα . . (Ἰδίᾳ.) Τί νὰ τῆς ἔπῳ τώρα; . . .

ΑΝΝΕΤΑ. Δὲν ἔχω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ σᾶς γνωρίζω . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Δὲν πειράζει . . . θὰ μὲ γνωρίσετε . . ἤθελα

σᾶς εἶπῶ ὅτι . . . (σιγὰ καὶ πλησιάζων·) μήπως εἶναι φόβος
 βοῶς νὰ μᾶς ἀκούσῃ κανένας ; . . .

ANNETA. (Ἀνησύχως·) Διατί ; . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Διότι ὅ,τι θὰ σᾶς εἶπω εἶναι σπουδαῖον μυ-
 στικόν ! . . .

ANNETA. (ὡς ἄνω·) Τί λέγετε ! . . . (ἰδίᾳ·) Ποῖος νὰ ᾔνε,
 Θεέ μου ! . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Λοιπὸν δὲν εἶναι φόβος νὰ μᾶς ἀκούσῃ κανέ-
 νας ; . . .

ANNETA. "Οχι . . . εἴμεθα μόνοι, κύριε . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (Σιγὰ καὶ σοβαρῶς·) Κυρία, ἔλαβον τὴν ἐπίσημον
 ἐντολήν — ἐννοεῖτε . . . τὴν ἐπίσημον — νὰ ἐπισκεφθῶ ὅλας
 τὰς χήρας τῆς πρωτευούσης . . .

ANNETA. Διατί ; . . . Μήπως ἡ κυβέρνησις σκέπτεται νὰ
 ὑπαγάγῃ καὶ ἡμᾶς εἰς τὸν νόμον τῆς εἰσφορᾶς, καὶ νὰ μᾶς
 χρησιμοποιήσῃ ὡς νοσοκόμους ; . . . ἤκουσα νὰ τὸ λέγουν . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Δὲν εἶνε ἀκριβῶς αὐτὸ . . . ἀλλὰ . . .

ANNETA. Τότε σᾶς δηλώνω κι' ἐγὼ ἐπισήμως ὅτι, ἐπειδὴ
 ἐπέρασε τὸ ἔτος τῆς χηρείας μου, εἶμαι πρόθυμος, προθυ-
 μοτάτη μάλιστα, νὰ ἔλθω εἰς νέον γάμον, διὰ νὰ . . . ἀπο-
 φύγω τὴν εἰσφοράν.

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Εὐτυχῆς ὁ θνητός, ὁ ὁποῖος θ' ἀξιωθῇ τῆς προ-
 τιμῆσεώς σας . . .

ANNETA. Κύριε . . . (ἰδίᾳ·) Φαίνεται νέος καθὼς πρέπει . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. "Ἄλλη εἶναι ἡ ἀποστολή μου, κυρία . . . — Εἶ-
 μαι — μὴ τρομάξετε . . .

ANNETA. Τί εἶσθε ; . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (Σιγὰ·) Εἶμαι . . . ἐκ τῶν ἀοράτων μελῶν τῆς
 Ἐθνικῆς Ἐταιρίας . . .

ANNETA. (Ἐκπληκτος·) Ἀλήθεια ; . . . Καθήσατε, παρα-
 καλῶ, καθήσατε, κύριε . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (ἰδίᾳ·) Ἐκόλλησε ! . . . (Καθήμενος·) Μάλιστα
 τῆς μυστικῆς αὐτῆς Ἐταιρίας, ἡ ὁποία θὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς
 δούλους ἀδελφούς μας . . . καὶ . . .

ANNETA. (Καθημένη συγχρόνως μὲ τὸν Ψυχούλην·) Τὰ γνωρίζω
 . . . τὰ γνωρίζω . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Ἐκαστον ἀόρατον μέλος ἀνέλαβε νὰ μυήσῃ εἰς

τὸν σκοπὸν τῆς ἐταιρίας ὠρισμένην τάξιν ἀνθρώπων . . .
Εἰς ἐμέ, ὡς νεώτερον, ἀνετέθη . . . ἡ μύησις τῶν χηρῶν
τῆς πρωτευούσης . . .

ANNETA. (ἰδίᾳ). Τί συμπαθητικὸς ποῦ εἶνε! . . . (Τῷ Ψυ-
χοῦλῃ). Δὲν ἤμποροῦσε νὰ γίνῃ καλλιτέρα ἐκλογή . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Μὲ κολακεύετε, κυρία μου . . .

ANNETA. "Ἦλθετε λοιπὸν διὰ νὰ μὲ μυήσετε; . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. "Ἄν τὸ ἐπιτρέπετε . . .

ANNETA. Εὐχαρίστως μάλιστα. (ἰδίᾳ). Τί χαριέστατος ποῦ
εἶνε! . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (ἰδίᾳ). Τώρα ἤμπορῶ νὰ φλυαρῶ ἕως τὸ βράδυ,
καὶ ἄς περιμένῃ ὁ κύριος Δεκρέτος μὲ τὸν κλητῆρά του!
(τῇ Ἀννέτᾳ). Λοιπὸν, κυρία, πρῶτον ἄρθρον τῆς κατηγήσεώς
μας, εἶνε τὸ τοῦ Εὐαγγελίου: «Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας δότω
τὸν ἓνα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν του» . . .

ANNETA. Δηλαδή . . . χρηματικὴ παροχή . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Ὑπὲρ τῆς Ἐταιρίας μάλιστα.

ANNETA. Δυστυχῶς ἡ ἰδική μου προσφορά δὲν ἤμπορεῖ νὰ
εἶνε μεγάλη, διότι ὁ μακαρίτης ὁ Παναγὸς μου . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (Ἀποτόμως ἀναπηδῶν ἐπὶ τοῦ καθίσματός του). Ποιὸς
εἶπετε; . . . ὁ Πα . . . πα . . . πα . . . νανὸς σας; . . .

ANNETA. Μάλιστα ὁ μακαρίτης σύζυγός μου . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (Κατάπληκτος). Ἐλέγετο Παναγὸς ὁ σύζυγός
σας; . . . Εἶσθε ἡ χήρα τοῦ κυρίου Πανανοῦ; . . . τοῦ κυ-
ρίου Δαυὶδ Πανανοῦ; . . .

ANNETA. Μάλιστα.

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (Δεικνύων τὴν εἰς τὸ βάθος προσωπογραφίαν). Τοῦ
πρωτοτύπου αὐτῆς τῆς εἰκόνας; . . .

ANNETA. Μάλιστα.

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (ἰδίᾳ). Βοήθα, Παναγιά μου! . . . Ἐπεσα στὸ
στόμα τῆς λύκαινας! . . .

ANNETA. Διατί ἐκπλήττεσθε; . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Διότι . . . διότι . . . — πῶς νὰ σᾶς ἴπῳ — μοῦ
φαίνεται πολὺ παράξενο νὰ ἦσθε σεῖς ἡ χήρα του . . . τόσο
νέα . . .

ANNETA. (Μειδιῶσα). Δὲν τὸν ἐπῆρα βέβαια ἀπὸ ἔρωτα . . .
— Ἀλλὰ τὸν ἐγνωρίζετε τὸν μακαρίτην; . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. "Αν τὸν ἐγνώριζα! . . . Καὶ ποῖος ἐκ τῶν ὁμοίων μου δὲν ἐγνώρισε τὸν ἀξιαγάπητον κύριον Παναγόν; . . . Ἐγὼ μάλιστα ἐξαιρετικῶς . . . καὶ πάντοτε τὸν ἐνθυμοῦμαι . . . "Αχ! πόσες φορές τὸν βλέπω καὶ εἰς τὸν ὕπνο μου! . . .

ANNETA. Ποία στοργή! . . . ἦσθε λοιπὸν φίλοι; . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Στενώτατοι . . . διότι . . . καὶ ὁ ἀείμνηστος ἦτο ἀόρατον μέλος τῆς Ἐθνικῆς Ἐταιρίας . . .

ANNETA. Μπᾶ! . . . δὲν τὸ ἤξευρα . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Ἄλλ' ἐπιτρέψατέ μου νὰ πηγαίνω, κυρία, διότι . . .

ANNETA. Πῶς! . . . δὲν θὰ μὲ κατηγήσητε; . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Βεβαιότατα . . . ἀλλὰ . . . ἄλλην ἡμέραν . . . διότι . . . συλλογισθῆτε ὅτι πρέπει νὰ ἐπισκεφθῶ ὅλας τὰς χήρας τῶν Ἀθηνῶν . . . καὶ δὲν εἶναι λίγαι . . . τέσσερες χιλιάδες τοῦλάχιστον . . . ποῦ καιρός! . . .

ANNETA. Ἄλλὰ νὰ ἐπανέλθετε . . . Ἐγὼ τὸ βράδυ δὲν ἐξέρχομαι . . . Ἐλάτε λοιπὸν . . . σήμερα . . . αὔριον, νὰ πάρωμεν τὸν καφὲ μαζύ . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Μάλιστα . . . θὰ ἔλθω . . . (προχωρῶν πρὸς τὴν θύραν τοῦ μέσου). Χαίρετε.

ANNETA. Φεύγετε χωρὶς νὰ μοῦ πῆτε τὸ ὄνομά σας; . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (Σοβαρῶς καὶ μετὰ στόμφου). Τὸ ὄνομά μου; . . . τὸ ὄνομά μου; . . . θὰ τὸ μάθετε μίαν ἡμέραν, ὅταν θὰ τὸ ἀναγράψῃ ἡ ἱστορία . . . μαζύ μὲ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Παναγίου . . . Σήμερα εἶνε ἀδύνατον . . . ὁ κανονισμός μας ἀπαγορεύει εἰς τὰ ἀόρατα μέλη νὰ λέγωσι τὸ ὄνομά των, ἐπὶ ποινῇ . . . συλλήψεως καὶ φυλακίσεως.

ANNETA. Δὲν ἐπιμένω λοιπὸν . . . Ἄλλὰ νὰ σᾶς ἐπανίδω.

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Δίχως ἄλλο. (ἰδίᾳ). Τώρα κι' ἄλλη μιὰ φορὰ! . . . φτηνὰ τὴ γλύτωσα! . . . (ἀπέρχεται διὰ τῆς θύρας τοῦ μέσου.)

ΣΚΗΝΗ ΕΒΔΟΜΗ

ANNETA, μόνη.

ANNETA. Τί ὠραῖος νέος! . . . Καὶ αὐτὸ τὸ μυστήριον, μὲ τὸ ὁποῖον περιβάλλεται ἔχει τὰ θέλγητρά του. — Δὲν ἤμ-

ποροῦσε νὰ εὕρη καλλίτερον ἀπόστολον ἢ Ἐθνικὴ Ἐταιρία, διὰ νὰ κατηχήσῃ εἰς τὸν σκοπὸν τῆς τὰς γυναῖκας, καὶ ἰδίως τὰς χήρας . . . Νομίζω ὅτι ἤρχισα νὰ τὸν συμπαθῶ. Τί κρῖμα ὅμως νὰ μὴ γνωρίζω τ' ὄνομά του ! . . . Ἀλλὰ . . . πιστεύω νὰ ἐπανεέλθῃ . . . Πόσον ἐπιθυμῶ ν' ἀκούσω τὴν κατήχησίν του ! . . . (Ἀπέρχεται ἀριστερᾶ, μετὰ στιγμὴν δ' εἰσέρχεται μετὰ σπουδῆς διὰ τῆς θύρας τοῦ μέσου ὁ Ψυχούλης ἔντρομος.)

ΣΚΗΝΗ ΟΓΔΟΗ

ΨΥΧΟΥΛΗΣ, εἶτα καὶ ΜΑΡΟΥΛΑ

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Συμφορὰ μου ! . . . ὅταν ἔβγαίνα εἶδα ἀπὸ τὸ παράθυρο τοῦ διαδρόμου εἰς τὴν αὐλήν, τὸν δικηγόρον τῆς, ἐκεῖνον τὸν θεοκατάρατον Δεκρέτον ! (Ἀπενίζων τὴν προσωπογραφίαν.) Δὲν τὸ εἶπα ἐγὼ πῶς ἡ ἐμφάνισις τοῦ γέρο-Πανανοῦ ἐδῶ μέσα δὲν ἦτο καλὸς οἰωνός ; . . . Ἄν ἔλθῃ ἐπάνω ὁ Δεκρέτος, ἐπιάστηκα σ' ἀλαγὸς στὸ δόκανο ! (Δεικνύων τὴν πυγμὴν του πρὸς τὴν εἰκόνα.) Ἄχ, γέρο-Πανανέ, τί μου κάνεις καὶ πεθαμμένος, καὶ ἀνήμερα τῶν Βαίων μάλιστα ποῦ ἐμπῆκεν ὁ Κύριος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἐν πομπῇ καὶ παρατάξει ! . . — Ποῦ νὰ κρυφτῶ τώρα ;

(Εἰσέρχεται διὰ τῆς μεσαίας θύρας ἡ Μαρούλα.)

ΜΑΡΟΥΛΑ. Μπα ! . . . ἐδῶ εἴσθε ἀκόμα, κύριε ; . . . καὶ ἡ κυρία μου ποῦ εἶνε ; . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Νομίζω πῶς ἐπῆγε μέσα . . .

ΜΑΡΟΥΛΑ. Τὴν θέλει ὁ δικηγόρος τῆς (προχωρεῖ πρὸς τὴν θύραν ἀριστερᾶ.)

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (Ἐμποδίζων αὐτήν.) Στάσου, κοπέλλα μου . . . — Ποιὸς δικηγόρος εἶνε ; . . . ὁ κύριος Δεκρέτος ; . . .

ΜΑΡΟΥΛΑ. Μάλιστα.

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Διῶξέ τον, πές του νὰ φύγῃ ἡ κυρία σου δὲν ἔμπορεῖ νὰ τὸν δεχθῇ σήμερα . . . ἄς ἔλθῃ αὔριον . . . διῶξε τον ὑπ' εὐθύνην μου . . .

ΜΑΡΟΥΛΑ. Τί λέτε καλέ ! . . . Ἐκεῖνη μοῦ εἶπεν, ἅμα ἔλθῃ ὁ δικηγόρος τῆς, νὰ τὴν εἰδοποιήσω . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Καὶ εἰς ἐμένα εἶπε, ἅμα ἔλθῃ, νὰ σοῦ παραγ-

γείλω νὰ τοῦ πῆς πῶς δὲν ἤμπορεῖ νὰ τὸν δεχθῆ σήμερα...
 Λοιπὸν πές του το νὰ φεύγη . . .

ΜΑΡΟΥΛΑ. Μὰ εἶνε καὶ μία κυρία ἔξω . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Κυρίες ἄς ἔλθουν ὅσες καὶ ἂν ᾔνε . . . ὁ δι-
 κηγόρος νὰ μὴν ἔλθῃ . . .

ΜΑΡΟΥΛΑ. Ἄφου σᾶς τὸ εἶπεν ἡ κυρία μου . . . (Ἐξέρχεται
 διὰ τῆς μεσαίας θύρας.)

ΣΚΗΝΗ ΕΝΝΑΤΗ

ΨΥΧΟΥΛΗΣ, εἶτα καὶ ΕΛΕΝΗ, εἶτα καὶ ANNETA

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Ἦρχισα ν' ἀναπνέω πάλι . . . ὁ δικηγόρος της
 θὰ φύγη, καὶ σὲ λίγη ὥρα ὁ δρόμος θὰ εἶνε ἐλεύθερος . . .
 (ἀποτεινόμενος πρὸς τὴν εἰκόνα). Ἄν τὴν γλυτώσω πειά, Πανα-
 νέ μου, θὰ κάνω μιὰ λειτουργιὰ γιὰ τὴ ψυχὴ σου. (Εἰσέρχε-
 ται διὰ τῆς θύρας τοῦ μέσου ἡ Ἐλένη.—Βλέπων αὐτὴν, ἰδίᾳ). Θεέ
 μου! . . . ἡ γυναῖκά μου! . . .

ΕΛΕΝΗ. (ἰδίᾳ, βλέπουσα τὸν Ψυχούλην). Ἐκεῖνος! . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (Προχωρῶν πρὸς αὐτὴν). Τί θέλεις ἐδῶ; . . .

ΕΛΕΝΗ. Δὲν ἔχω νὰ σοῦ δώσω λόγον . . . Σὺ τί θέλεις; . . .
 —Ἄ, θὰ ἦλθες νὰ παρακαλέσης τὴν κυρίαν Πανανοῦ νὰ
 μὴ σὲ φυλακίσῃ, αἶ; . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Ἐγὼ νὰ παρακαλέσω τὴν κυρίαν Πανανοῦ, ποῦ
 ἔρχομαι ἐλεύθερα ὁπόταν θέλω εἰς τὸ σπῆτί της καὶ εἶμαι
 φίλος της; . . .

ΕΛΕΝΗ. (*Ἐκπληκτος). Εἶσαι φίλος της; . . . σὺ; . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Ναί· εἶμαι . . . — Λοιπὸν φύγε ἀπ' ἐδῶ, καὶ
 μὴ μολύνῃς διὰ τῆς παρουσίας σου τὸ ἱερὸν αὐτὸ μέρος.

ΕΛΕΝΗ. Νὰ φύγω; . . . θέλεις νὰ φύγω; . . . — Ἄ!
 τώρα καταλαμβάνω τί συμβαίνει! . . . ἡ χήρα ποῦ μοῦ εἶ-
 παν πῶς σ' ἐξεμυάλισε, ἡ χήρα, ποῦ πηγαίνει συχνὰ εἰς
 τὸ σπῆτί της, θὰ ᾔνε αὐτή! . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Ὑπαγε ὀπίσω μου, σατανᾶ! . . .

ΕΛΕΝΗ. Καὶ θέλεις νὰ μὲ διαζευχθῆς διὰ νὰ μείνης ἐλεύ-
 θερος! . . . Ἄ, τέρας! νομίζεις πῶς θὰ σοῦ τὸ ἐπιτρέψω;
 — Νὰ φύγω, αἶ; . . . ὄχι, δὲν φεύγω! . . . θὰ φωνάξω...

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Σιώπα, ἄθλῖα! . .

ΕΛΕΝΗ. Θὰ φωνάξω νὰ μ' ἀκούσῃ ὁ κόσμος, καὶ νὰ μάθῃ τὰ νέα σου ἄθλα! . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Σώπα, καὶ μὲ καταστρέφεις μὲ τῆς φωνές σου! . . σώπα! . .

(Εἰσέρχεται δραμαίως ἀριστερᾷ ἡ Ἀννέτα).

ΑΝΝΕΤΑ. Τί θόρυβος εἶνε αὐτός! . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (ἰδίᾳ). Ἰλεως γενοῦ μοι, Κύριε.

ΑΝΝΕΤΑ. (Μὲ χαρὰν, βλέπουσα τὸν Ψυχούλην). Ἄ, ἐπανήλθετε; . . μπράβο.

ΕΛΕΝΗ. (ἰδίᾳ). Τὸν ἐπερίμενε λοιπόν! . .

ΑΝΝΕΤΑ. (Βλέπουσα τὴν Ἐλένην καὶ προχωροῦσα πρὸς αὐτήν). Ἄ... σεῖς, κυρία Ψυχούλη, . . . Εὐρέτε . . . ἀκόμη . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (ἰδίᾳ]. Τὴν γνωρίζει! . .

ΕΛΕΝΗ. Τὸ καταλαμβάνω . . ἐκπλήττεσθε; . . Δὲν ἐπεριμένετε βέβαια νὰ ἐμφανισθῶ αὐτὴν τὴν στιγμὴν . . . — Εἶνε λοιπόν φίλος σας ὁ κύριος; . . Ἔρχεται συχνὰ ἐδῶ; . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (Σιγὰ τῆ Ἐλένης, σπεύδων πρὸς αὐτήν). Σώπα, καὶ μὲ πέρνεις στὸ λαιμό σου! . .

ΑΝΝΕΤΑ. Ἄλλᾳ, κυρία . .

ΕΛΕΝΗ. Ὅταν ἤλθα πρὶν μὲ ὅλην τὴν ἀπλοϊκότητα νὰ σᾶς εἰπῶ τὴν δυστυχίαν μου διὰ νὰ μὲ συμπονέσετε καὶ μὲ ἱκανοποιήσετε . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (ὡς ἄνω). Μὰ σώπα τέλος πάντων! . .

ΕΛΕΝΗ. (ἐξακολουθοῦσα). Ποῦ νὰ φαντασθῶ ὅτι εὐρίσκεισθε εἰς φιλικωτάτας σχέσεις μὲ τὸν σύζυγόν μου! . . (δεικνύει τὸν Ψυχούλην).

ΑΝΝΕΤΑ. (Κατάπληκτος). Τὸν σύζυγόν σας; . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (ἰδίᾳ, περίτρομος). Τετέλεσται!

ΕΛΕΝΗ. Ἄλλᾳ ἡ ἀνατροφή μου δὲν μοῦ ἐπιτρέπει νὰ κάμω σκάνδαλα . . .

ΑΝΝΕΤΑ. Τί λέγετε! . .

ΕΛΕΝΗ. Ἄν σᾶς ἀρέσῃ, χάρισμά σας! . . (Ἀπέρχεται δραμαίως διὰ τῆς θύρας τοῦ μέσου).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ

ANNETA, ΨΥΧΟΥΛΗΣ, εἶτα ΔΕΚΡΕΤΟΣ, ΜΑΡΟΥΛΑ

ANNETA. (Σπεύδουσα πρὸς τὴν θύραν τοῦ μέσου.) Κυρία, σταθῆ-
τε, παρακαλῶ . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (Ἐμποδίζων αὐτήν.) Ἀφῆστέ την νὰ φύγη . . ἀ-
φῆστέ την . . .

ANNETA. Εἶνε ἡ σύζυγός σας ; . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Δυστυχῶς, ναί.

ANNETA. Λοιπὸν σεῖς εἶσθε ὁ . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (περιλύπως.) ὁ Θεόδωρος Ψυχούλης . . ταπει-
νός . . . ὀφειλέτης σας . . .

ANNETA. Θεέ μου ! . . καὶ πῶς ἀπεφασίσατε νὰ ἔλθετε εἰς
τὸ σπῆτί μου ; . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Δὲν ἤλθα . . κατέφυγα, διωκόμενος ἀπὸ τὸν
δικηγόρον σας καὶ τὸν κλητῆρά του . . .

ANNETA. (Γελῶσα.) Δὲν τὸ ἐπερίμενα αὐτό ! . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Οὔτε ἐγὼ τὸ ἐφантаζόμην, κυρία . .

ANNETA. Καὶ τί ἔλεγεν ἡ κυρία σας ; . . ἤκούσατε ; . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. "ὦ μὴ τὴν συνερίζεσθε . . (βλέπων περὶ ἑαυτὸν.)
Μόνον, σᾶς παρακαλῶ, ποῦ εἶνε τὸ μαγειρελό σας ; . .

ANNETA. Διατί ;

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Διὰ νὰ προσπέσω εἰς τὸ τσάκι σας, ὡς ἰκέτης
τῆς ἀρχαιότητος, καὶ προφυλάξω τὴν προσωπιπὴν μου ἐλευ-
θερίαν . . .

ANNETA. "ὦ, δὲν εἶμαι δὰ ἀνθρωποφάγος .. ἡσυχάσατε.—
"Ὅλα λοιπὸν ὅσα μοῦ εἶπετε περὶ ἀοράτων μελῶν καὶ κα-
τηχῆσεως τῶν χηρῶν, ἦσαν . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Ψεῦδη ἄθῶα, διὰ νὰ δικαιολογήσω τὴν ἀκου-
σίαν ἐνταῦθα παρουσίαν μου . . .—Ἄχ, κυρία, συλλογισθῆτε
ὅτι χιλιάδες ἀνθρώπων χύνουν καὶ τὸ αἷμά των διὰ τὴν ἐ-
λευθερίαν . . . ἂν λοιπὸν εἶπα κι' ἐγὼ ἐν ἄθῶον ψεῦδος
διὰ τὴν ἰδικὴν μου . . .

ANNETA. Δὲν εἶνε ἔγκλημα, τὸ ὁμολογῶ.—Πιστεύσατε ὅτι
ἂν σᾶς ἐγνώριζα προσωπικῶς θὰ ἐσκεπτόμην πολὺ ἂν ἔπρε-
πε νὰ σᾶς φυλακίσω . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (Μὲ χαράν·) Ἀλήθεια ; . . Μακαρία ἡ μνήμη τοῦ ἀοιδίου Πανανοῦ ! . .

ANNETA Οὐφ ! . . ἀφίσατε τώρα ἡσυχον τὸν μακαρίτην!— Μ' ἐκεῖνο τὸ γράμμα σας, ποῦ μ' ἐλέγετε ἀξιοσέβαστον κυρίαν, ἐθύμωσα πολύ, καὶ ὑπέθεσα ὅτι θὰ ἦσθε κἀνένας πρόστυχος, χωρὶς ἀνατροφὴν . . . ἐνῶ τούναντίον βλέπω πῶς ἔχω νὰ κάμω μ' ἓνα νέον πολὺ καθῶς πρέπει, ἄνθρωπον τοῦ κόσμου . . . συμπαθητικώτατον . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Ἄ, μὲ κάμετε νὰ συγκινοῦμαι, κυρία . . Δὲν ἔγραψα τὸ γράμμα ἐκεῖνο διὰ σᾶς, ἀλλὰ διὰ τὴν γήραν τοῦ σεβαστοῦ κυρίου Πανανοῦ, τὴν ὁποίαν ἐφανταζόμην κι' ἐγὼ ἡλικιωμένην, δύστροπον, φιλάργυρον, ἐνῶ βλέπω σήμερα ὅτι εἶνε πονόψυχος . . . νέα . . . ὠραία ! . .

ANNETA. (Ἀκκίζομένη·) Ἄχ ! μὲ κάνετε νὰ κοκκινίζω, κύριε Ψυχούλη . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Μὴ γένοιτο νὰ σᾶς ἐνοχλήσω . . Ἄν μοῦ ἐπιτρέπετε λοιπὸν νὰ πηγαίνω . . .

ANNETA. Νὰ πηγαίνετε ; . . ὦ, ὄχι . . Τώρα ποῦ ἐγνωρίσθημεν ἔχω νὰ σᾶς ἐρωτήσω πολλὰ πράγματα . . . Καθήσετε λοιπὸν . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (Ἰδίᾳ·) Κακὸς οἰωνός ! Θέλει νὰ κερδίση καιρὸν ὡς ποῦ νὰ φέρῃ τὸν κλητῆρα . . . (τῇ Ἀννέτᾳ, καθήμενος ἐπὶ ἀνακλίντρου·) Ὅπως θέλετε, κυρία . . .

ANNETA. (Καθημένη πλησίον τοῦ·) Εὐρέτε . . ἦλθε καὶ πρὶν ἢ κυρία σας ἐδῶ . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Πῶς ! . .

ANNETA. (Μειδιῶσα·) Νὰ μὲ παρακαλέση νὰ σᾶς φυλακίσω, διὰ νὰ ἐκδικηθῇ διότι τὴν ἐχωρίσατε . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Ἡ ἀθλία ! . . σᾶς εἶπε καὶ τὸν λόγον διὰ τὸν ὁποῖον τὴν ἐχώρισα ; . .

ANNETA. Ναί . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Ἄ, εἶχε τὴν ἀναίδειαν νὰ . .

ANNETA. Καὶ τοῦτο μ' ἔκαμε νὰ συλλάβω πολὺ κακὴν ιδέαν περὶ ὑμῶν . . . Ἄ, κύριε Ψυχούλη, ἓνας νέος τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀνατροφῆς σας, δὲν χωρίζει τὴν γυναῖκά του, γυναῖκα μάλιστα νέαν, καὶ ὠραίαν . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Δυστυχῶς ! . .

ANNETA. Διὰ μίαν ἀδυναμίαν της πρὸς ἓνα πουλί . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Πρὸς ἓνα πουλί ; . .

ANNETA. Μάλιστα . . μου εἶπε δι' ἓνα ψιττακόν, τὸν ὁποῖον ἐσυνείθιζε νὰ χαϊδεύῃ εἰς τὸ κεφάλι . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. "ὦ, πλάνη ! . . ἐνομίσατε ὅτι ἡ γυναῖκά μου ὀμιλεῖ τὴν καθαρεύουσάν ! — Καὶ ἂν μάθετε ὅτι ὁ ψιττακός, τὸν ὁποῖον ἐχαϊδεύεν εἰς τὸ κεφάλι, δὲν εἶνε παπαγάλος μὲ σκούφιαν, ἀλλὰ φορεῖ πηλίκιον μὲ γαλόνια ; . . ὅτι δὲν ἔχει νύχια εἰς τὰ πόδια, ἀλλὰ σπηρούνια ; . .

ANNETA. Φρίκη ! εἶνε ἀξιωματικὸς λοιπόν ; . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Ὁ λοχαγὸς κύριος Ψιττακός !

ANNETA. Τότε ἐκάνατε πολὺ καλὰ νὰ τὴν διώξετε.

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. "Ἦθελα νὰ φονεύσω καὶ ἐκεῖνον, ἀλλὰ ἐσκέφθην, τώρα ποῦ θὰ γίνῃ πόλεμος, ν' ἀναθέσω τὴν ἐκδίκησίν μου εἰς τοὺς τούρκους . . .

ANNETA. Πολὺ σωστά . . — Ἐκείνην ὅμως σᾶς ἐπιβάλλεται νὰ τὴν διαζευχθῆτε.

ΨΥΧΟΥΛΗΣ Ἐννοεῖται. . . κατέφυγα ἤδη εἰς δικηγόρον . .

ANNETA. (Πλησιάζουσα βαθμηδὸν πρὸς αὐτὸν καὶ ἐπιχαρίτως μειδιῶσα). "Ἄχ, τί κρῖμα νὰ μὴ σᾶς γνωρίσω, ἅμα ἀπέθανεν ὁ μακαρίτης ! θὰ ἐγινόμεθα οἱ καλλίτεροι φίλοι . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Ἄν θέλετε γινόμεθα καὶ σήμερα . .

ANNETA. (ὡς ἄνω). Ἀλήθεια ; . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (ἰδίᾳ). Κάτι τῆς περνᾷ ἀπὸ τὸ κεφάλι . . προσοχή. (Τῇ Ἀννέτᾳ). Ἄρκει νὰ ἐκλείψῃ τὸ ἀντικείμενον ποῦ μᾶς χωρίζει . . ἡ δικαστικὴ ἀπόφασις . . ἐξοφλήστέ τὴν καὶ ἰδοὺ μεταξὺ μας ἀγάπη . . ἀδελφική . .

ANNETA. Ἐχετε δίκαιον . . Ἀλλὰ δὲ ξέρετε τί συμβαίνει . . . Ὁ μακαρίτης τὴν στιγμὴν τοῦ θανάτου του μὲ ὤρκεισε νὰ εἰσπράξω μέχρι λεπτοῦ τὸ ποσὸν αὐτὸ . . πῶς νὰ παραβῶ τὸν ὄρκον μου ; . . Ὅσο μάλιστα βλέπω ἐκεῖ τὴν εἰκόνα του . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Τὴν γυρίζομεν ἀνάποδα . . ἢ ἐξοφλεῖτε τὴν ἀπόφασιν εἰς τὸν διάδρομον, καὶ ἔτσι δὲν θὰ τὸ μάθῃ ὁ μακαρίτης . . .

ANNETA. Ἐνα μόνον μέσον ὑπάρχει . . ἀλλὰ . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Ἀλλὰ . .

- ANNETA. (Σιγά). Δέν τολμῶ νά σᾶς τὸ 'πῶ . . .
- ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (ἰδίᾳ). Ἀρχίζει τοὺς ἀκροβολισμούς. (Τῇ Ἀννέτα).
- Μπᾶ . . . Εἰπήτέ το, κυρία μου . . .
- ANNETA. (Πλησιάζουσα πολὺ πρὸς αὐτὸν καὶ σιγανώτερα). Νά . . .
δηλαδή . . . ἂν ἔξαφνα ἐγώ . . . ἤλλαζα ὄνομα . . . ἂν,
ἀντὶ κυρία Πανανοῦ . . . ἐγινόμην . . . κυρία . . .
- ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Κυρία ; . . .
- ANNETA. (Βραδέως τονίζουσα τὴν λέξιν.) Ψυχούλη . . .
- ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (ἰδίᾳ.) Νά τα ! ἔκαμεν ὁμοβροντίαν!.. (τῇ Ἀννέτα.)
'Ἡ ἰδέα σας εἶνε πρωτότυπος καὶ μὲ κολακεύει πολὺ . . .
ἀλλά . . .
- ANNETA. Ἄλλὰ τί ; . . .
- ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Λησμονεῖτε ὅτι εἶμαι νυμφευμένος . . .
- ANNETA. Θὰ διαζευχθῆτε τὴν γυναῖκά σας . . .
- ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Ναί . . . ἀλλὰ ἐνθυμοῦμαι τὸ ἀξίωμα : « Δίς
ἔξαμαρτεῖν οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ » καὶ τρέμω . . .
- ANNETA. ὦ, αὐτὸ δὲν τὸ ἔλεγαν οἱ ἀρχαῖοι διὰ τὸν γά-
μον
- ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Τὸ λέγουν ὅμως οἱ νεώτεροι . . .
- ANNETA. Ἀφοῦ σᾶς ἀρέσουν τὰ ἀξιώματα, σᾶς ἐνθυμίζω
κι' ἐγὼ ἐν ἄλλο : « Δύο κακῶν προκειμένων . . .
- ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Τὸ μὴ χειρόν βέλτιστον. »
- ANNETA. Λοιπόν, παρὰ νὰ φυλακισθῆτε . . . νὰ ἐκτεθῆτε
εἰς ὄλον τὸν κόμον, αἶ ; . . .
- ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (ἰδίᾳ). ὦ Θεέ μου ! . . . ποῦ εἶσαι, Μολιέρε,
νά 'δῆς ἓνα ἄλλου εἴδους βίαιον γάμον, . . . τὸν διὰ τῆς
δικαστικῆς ἀποφάσεως ! . . .
- ANNETA. Δέν μοῦ ἀπαντᾶτε ; . . .
- ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Πῶς νὰ σᾶς ἀπαντήσω ἔτσι ἀποτόμως ; . . . τὸ
πρᾶγμα θέλει καὶ ὀλίγην σκέψιν . . . ἀφῆστε νὰ περάσουν
δύο-τρεῖς ἡμέρες . . .
- ANNETA. Ἄ, ὄχι ! . . . θὰ μοῦ εἰπήτε τώρα . . . νὰ ἦ
οὔ . . . σᾶς δίδω τρία λεπτά διὰ ν' ἀποφασίσετε . . .
- ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (ἰδίᾳ, ἀτενίζων πρὸς τὴν εἰκόνα.) Καί νὰ ἐζουῦσες,
κακομοίρη Παναγέ, νὰ ἔβλεπες γιὰ τί σκοποὺς μεταχειρίζε-
ται τὸ χρέος μου ἢ χήρα σου ! . .

ΔΕΚΡΕΤΟΣ. ("Εσωθεν.") Μὰ πρέπει νὰ τὴν ἰδῶ τὴν κυρίαν σου, Μαρούλα.

ΜΑΡΟΥΛΑ. ("Εσωθεν.") Ἀφοῦ ἐπιμένετε, ὀρίστε . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. ("Ἐγειρόμενος ἀποτόμως.") "Α, ὁ δικηγόρος σας!

ANNETA ("Ἐγειρομένη.") Ἐρχεται εἰς τὴν ὥραν...—Λοιπὸν;

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. (Περίτρομος.) "Α, σᾶς παρακαλῶ, μὴ τοῦ ἐπιτρέψετε νὰ θέσῃ χεῖρα βέβηλον ἐπάνω μου, καί . . . θὰ σᾶς ἀπαντήσω . . . ἀμέσως! . . .

(Εἰσέρχονται διὰ τῆς θύρας τοῦ μέσου οἱ Δεκρέτος καὶ Μαρούλα.)

ΔΕΚΡΕΤΟΣ. (βλέπων τὸν Ψυχούλην.) "Α, εἶν' ἐδῶ ὁ κύριος Ψυχούλης! . . .

ANNETA. Ναί' ἦλθε νὰ συνεννοηθῇ μαζῶ μου . . .

ΔΕΚΡΕΤΟΣ. Τόσο τὸ καλλίτερον! (ἰδίᾳ.) Δι' αὐτὸ δὲν ἤθελε νὰ μὲ δεχθῇ ἡ κυρία. (τῇ Ἀννέτᾳ.) Θὰ σᾶς εἶπεν ὅτι τὸν συνελάβαμεν, ὅτι μᾶς ἔφυγε . . .

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Ναί' τὰ εἶπα . . . τὰ εἶπα ὅλα . . . (Σιγὰ τῇ Ἀννέτᾳ.) Εἰπῆτέ του νὰ φύγῃ . . . σᾶς ἰκετεύω . . . ἡ θεὰ του μὲ συγχύζει . . . δὲν ἤμπορῶ νὰ σκεφθῶ . . .

ANNETA. Κύριε Δεκρέτε . . . περιμείνατε σᾶς παρακαλῶ ὀλίγον ἔξω . . . δὲν ἐτελείωσεν ἀκόμη ἡ μετὰ τοῦ κυρίου Ψυχούλη συνεννόησίς μου... (βλέπουσα τὸν Ψυχούλην) καὶ ἴσως σᾶς χρειασθῶ . . .

ΔΕΚΡΕΤΟΣ. Εἶμαι περιττὸς πλέον, κυρία, διότι πρὸ ὀλίγου ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ διάταγμα ποῦ σᾶς εἶπα . . .

ANNETA. Τοῦ δικαιοστασίου;

ΨΥΧΟΥΛΗΣ (Μετὰ χαρᾶς.) Ἀλήθεια; . . . ἐδημοσιεύθη; . . .

ΔΕΚΡΕΤΟΣ. Ναί . . .

ANNETA (ἰδίᾳ.) Τί ἀναποδιά!

ΨΥΧΟΥΛΗΣ. Λοιπὸν οἱ λύκοι εἶνε χωρὶς δόντια; . . . Ζήτω ὁ πόλεμος! (τῇ Ἀννέτᾳ.) Κυρία Πανανοῦ, θὰ σᾶς πῶ κι' ἐγὼ ἓνα νέον ἀξίωμα: «Ἐνὸς κακοῦ προκειμένου, βέλτιστον ἢ ἐλευθερία».—Χαίρω διότι σᾶς ἐγνώρισα, καὶ θὰ σᾶς ἀπαντήσω, ἅμα τελειώσῃ τὸ δικαιοστάσιον. (τῷ Δεκρέτῳ.) Κύριε Δεκρέτε . . . καλὴν ἐντάμωσιν' (προχωρεῖ ἵνα ἐξέλθῃ διὰ τῆς θύρας τοῦ μέσου).

ΔΕΚΡΕΤΟΣ (περιλύπως). Οὐ σύ με λοιδορεῖς, ἀλλὰ . . . τὸ
διάταγμα.

ΨΥΧΟΥΛΗΣ (Γελῶν). Χάχ! ἄχ! ἄ! (Ἐξέρχεται γελῶν).

ΜΑΡΟΥΛΑ. (ἰδίᾳ). Καλὰ εἶπα ἄ γὼ πῶς θᾶνε τρελλός! . . .

ΣΚΗΝΗ ΕΝΔΕΚΑΤΗ

ANNETA, ΔΕΚΡΕΤΟΣ, ΜΑΡΟΥΛΑ

ΔΕΚΡΕΤΟΣ. (τῇ Ἄννέτα). Λοιπὸν δὲν εἶχετε συνεννοηθῆ; . . .

ANNETA. (τῷ Δεκρέτῳ μὲ θυμόν). Τί ἤλθετε νὰ μοῦ τὸ ἴπῃ-
τε! . . . (σφίγγουσα τὰς πυγμὰς τῆς). Ἄχ! καταραμένον δι-
καιοστάσιον! . . . (φεύγει ὀρμητικῶς ἀριστερᾶ).

ΣΚΗΝΗ ΔΩΔΕΚΑΤΗ

ΔΕΚΡΕΤΟΣ καὶ ΜΑΡΟΥΛΑ

ΔΕΚΡΕΤΟΣ. Τί ἔχει, Μαροῦλα, ἡ κυρία σου; . . .

ΜΑΡΟΥΛΑ. Τί ἔχει, λέει; . . . (κωμικῶς μιμουμένη τὴν κυ-
ρίαν τῆς). Τί ἤλθετε νὰ τῆς τὸ ἴπῃτε! . . . Ἄχ! καταρα-
μένο ἀμαξοστάσιο! . . . (φεύγει ὀρμητικῶς δεξιᾶ).

ΣΚΗΝΗ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ

ΔΕΚΡΕΤΟΣ, μόνος

ΔΕΚΡΕΤΟΣ. (βλέπων μὲ ἀπορίαν δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ, εἶτα:). Θαρρῶ
πῶς ἔχουν δίκην! . . . (Μετὰ προσποιητῆς ὀργῆς). Τί ἤλθα νὰ
τῆς τὸ ἴπῃ! . . . Ἄχ! ἀναθεματισμένον δικαιοστάσιον!
(φεύγει ὀρμητικῶς διὰ τῆς θύρας τοῦ μέσου).

Ἐν Σύρῳ, Ἰούνιος 1897.

ΜΙΧ. Α. ΖΩΡΑΣ